

ΑΠΟΦΑΣΗ 210/2009
(Αριθμός κατάθεσης αγωγής 616/8.11.2005)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ελισάβετ Λαφάρα, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από την Πρόεδρο Διοίκησης του Πρωτοδικείου Χανίων και από τη Γραμματέα Νεκταρία Βοτζάκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Φεβρουαρίου 2009, για να δικάσει, μετά από αναβολή κατά την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 23ης.11.2006 και της 14ας.2.2008, την αγωγή με αριθμό κατάθεσης 616/8.11.2005, μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Στουρνάρη αρ.39 και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρό του Μάρθα Καραγιάννη, ηθοποιό, 2) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αρ.10 και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ- ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ.130 και εκπροσωπείται νόμιμα και 4) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO» που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους αρ.65 και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας τους δικηγόρου Χανίων Μάρθας Κοτσώνη, η οποία νομιμοποίησε τη δικηγόρο Αθηνών Έλλη Ρούσου, η οποία κατέθεσε προτάσεις,

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στα ....., στην οδό ..... αρ. ... και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχάλη Πεντογένη, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις,

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου, που περιλαμβάνει τα άρθρα 46-53 του Ν.2121/93 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων», όπως ισχύει αυτός μετά το Ν.3057/2002, που εκδόθηκε προς εναρμόνιση με την οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001» για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας και άλλες διατάξεις», προκύπτει ότι τα συγγενικά δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που αναγνωρίζονται από το Ν.2121/1993 και παρέχουν στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46επ. του νόμου

αυτού. Τα δικαιώματα αυτά προστατεύονται από ένα πλέγμα από προληπτικά μέτρα και κυρώσεις (αντικ. στο άρθρο 65) που έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις του ΑΚ, οι οποίες μόνο συμπληρωματικά θα έχουν εφαρμογή (Βλ.ΕφαΘ 1388/2000 ΕλλΔνη 41, σελ.408). Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 του νόμου αυτού, ως τροποποιήθηκε από το Ν.3057/2002, καθιερώνεται δικαίωμα αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφή στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, και συγκεκριμένα ορίζονται: «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφή στον ηλεκτρονικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. 2. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται στο αρμόδιο δικαστήριο. 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα εύλογης αμοιβής για τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσης τους που μεταδίδεται ραδιοτηλεοπτικά. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή μόνο η ανάθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου. 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφή στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παρ.1 εδ. β', γ', δ' και ε', καθώς και οι παρ.2 και 4 του παρόντος άρθρου». Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμομένη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής μπορεί κάθε κατηγορία ενδιαφερομένων να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Αυτό γίνεται διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους αμοιβών από τον ατομικό δικαιούχο είναι πρακτικά ανέφικτη. Εξάλλου, η τακτική αγωγή του άρθρου 49§1 εδ.ε' του ίδιου ως άνω νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10§§1,8 και 9 του Ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 1 §1 του Ν.146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμα και με εκείνη του άρθρου 669 του ΚΠολΔ), τις

οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν, όχι πλέον μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντα συλλογικού φορέα για το ορισμένο και παραδεκτό της αγωγής τούτου (Βλ. ΜΠρΘεσ 25197/2008, Α' Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Με την παραπάνω διάταξη προσδιορίζεται ο δικαστικός τρόπος επίλυσης της διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, για το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους της πληρωμής της. Έτσι εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων (Βλ. ΕφΑθ 3058/2005, ΔΕΕ 2005, σελ.1179, ΠΠρΘεσ 9327/2008, Αρμ.2008, σελ.1503, ΠΠρΘεσ 3953/2008, Α' Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 22794/2007, Α' Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 18762/2007, Α' Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 22795/2007, Α' Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7, 8, 9, 10, 11 αρ.1 και 14 του ΚΠολΔ σαφώς προκύπτει, ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα του δικαστηρίου για εκδίκαση ορισμένης υπόθεσης καθορίζεται από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς, που αυτό είχε κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής. Ο καθορισμός γίνεται από το δικαστήριο με ελεύθερη κρίση, για τη διαμόρφωση της οποίας λαμβάνεται υπόψη το αίτημα της αγωγής. Συνεπώς, στη συνήθη καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου υπάγονται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14§2 ΚΠολΔ, όπως αυτό ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αγωγής (Βλ. άρθ.221§1 περ.β' ΚΠολΔ), όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους είναι πάνω από δώδεκα χιλιάδες (12.000,00) ευρώ, δεν υπερβαίνει όμως τις ογδόντα χιλιάδες (80.000,00) ευρώ, ενώ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14§1 ΚΠολΔ, όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει τις δώδεκα χιλιάδες ευρώ (12.000,00) υπάγονται στη συνήθη καθ' ύλην αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου. Εξάλλου, το άρθ.46§1 του ΚΠολΔ ορίζει ότι "Αν το δικαστήριο δεν είναι καθ' ύλην ή κατά τόπον αρμόδιο, αποφαίνεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο, στο οποίο παραπέμπει την υπόθεση".

Στην προκείμενη περίπτωση με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 51§4 του ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους (ηθοποιούς, μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), τα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζουν στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18§3 του ν. 2121/1993 και να τη διανέμουν μεταξύ των δικαιούχων, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους και να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών. Ότι συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη νόμιμη δημοσίευσή του, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την εναγομένη, που διατηρεί εντός της πόλης των Χανίων ξενοδοχείο κατηγορίας 3 αστέρων, σε υπογραφή συμφωνίας και την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα η εναγομένη, μέχρι την

κατάθεση της κρινόμενης αγωγής είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγματεύσεως καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρότι με τη χρήση του ραδιοτηλεοπτικού ρεπερτορίου και δη των δειγματοληπτικά αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής μουσικών τραγουδιών και τηλεοπτικών ταινιών ψυχαγωγεί την εισερχόμενη πελατεία της στα 20 δωμάτια που διατηρεί και ως εκ τούτου στηρίζει τα έσοδα της. Κατόπιν τούτων, ζητάνε, κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου τους, α) να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς τηλεόρασης και ραδιοφώνου που χρησιμοποιεί η εναγομένη, μεταδίδοντας ραδιοτηλεοπτικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο ξενοδοχείο της σε καθημερινή βάση, για το μεν έτος 2003 στο ποσό των 584,00 ευρώ συνολικά (0,08 ευρώ X 20 δωμάτια X 365 ημέρες) και για το έτος 2004 στο ποσό των 730,00 ευρώ συνολικά (0,10 ευρώ X 82 δωμάτια X 365 ημέρες), β) να καθοριστούν ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 50%, 25%, 12,5% και 12,5% κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσά, αντίστοιχα, γ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει τα αιτούμενα ποσά συνολικού ύψους 1.314,00 ευρώ (584,00 + 730,00) ως εύλογη αμοιβή, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, άλλως δε κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, δ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και ε) να καταδικασθεί η εναγομένη στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων ποσού 1.400,00 ευρώ, τα οποία καλύπτουν έξοδα σύνταξης και κοινοποίησης εξωδίκων, αίτησης, αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου τους κτλ., στα οποία οι ενάγοντες αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης της εναγομένης να συμφωνήσει να καταβάλει την εύλογη αμοιβή τους.

Ενόψει όλων των ανωτέρω και δεδομένου ότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου η αξία του συνολικά αιτούμενου από τους ενάγοντες ποσού δεν υπερβαίνει το ποσό των ευρώ 1.314,00 ευρώ (584,00 + 730,00), όπως άλλωστε και οι ενάγοντες ισχυρίζονται στην αγωγή τους, η κρινόμενη αγωγή, σύμφωνα με την παραπάνω μείζονα σκέψη, αναρμοδίως καθ' ύλην εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό. Με βάση τα ανωτέρω και δεδομένου ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα ερευνάται αυτεπαγγέλτως, πρέπει, κατά το άρθρο 46 του ΚΠολΔ, ν' αποφανθεί το παρόν Δικαστήριο ότι είναι καθ' ύλην αναρμόδιο για να δικάσει την αγωγή και να παραπεμφθεί αυτή στο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο Ειρηνοδικείο Χανίων. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι είναι αναρμόδιο καθ' ύλην για να δικάσει την υπόθεση.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ αυτήν στο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο Ειρηνοδικείο Χανίων.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα Χανιά, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση αυτού στις 12 Ιουνίου 2009, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ